

- वृक्षदेवता f. Baumgottheit, Dryade PANĀT. 97, 5.
 वृक्षधूप m. Terpentin H. 648. an. 4, 211.
 वृक्षनाथ m. der indische Feigenbaum (वट) ÇABDAR. im ÇKDr.
 वृक्षनिर्यास m. Baumharz, Gummi M. 5, 6.
 वृक्षपर्ण n. Baumblatt R. 2, 56, 32. R. GoR. 2, 56, 21.
 वृक्षपाक m. der indische Feigenbaum (वट) ÇABDAR. im ÇKDr.
 वृक्षपाल m. = वनपाल Waldhüter R. 5, 39, 3.
 वृक्षपुरी f. N. pr. einer Stadt TĪRAN. 232.
 वृक्षबाष्पनिकेत s. वृक्षवाष्पनिकेत.
 वृक्षभक्षा f. Schmarotzerpflanze BuĻVAPR. im ÇKDr.
 वृक्षभवन n. Baumhöhle ÇABDAR. im ÇKDr.
 वृक्षभिद्र Axt H. 918.
 वृक्षभेदिन् n. eines Zimmermanns Meissel AK. 2, 10, 34. H. 919.
 वृक्षमय (von वृक्ष) adj. (f. ई) aus Holz gemacht, hölzern ÇĀNTIK. 5.
 वृक्षमर्काटिका f. Eichhörnchen ÇKDr. und WILSON ohne Angabe einer Aut.
 वृक्षमूल n. Baumwurzel M. 4, 73. 6, 26. 44. 11, 78. 128. R. 2, 46, 19.
 22. 50, 17.
 वृक्षमूलता (von वृक्षमूल) f. das Ruhen —, Schlafen auf Baumwurzeln
 (eines im Walde lebenden Asketen) KĀM. NĪTIS. 2, 29.
 वृक्षमूलिक (wie eben) adj. auf Baumwurzeln seine Ruhe haltend
 VJUTP. 34. BURN. Intr. 309.
 वृक्षमूद्र (वृक्ष - मूद्र - 2. मू) f. eine Rohrart (झलवेतस) ÇABDAR. im ÇKDr.
 वृक्षराज्ञ m. der Fürst unter den Bäumen, Bez. des heiligen Feigenbaum-
 es: पिप्पलाज्ञायते वक्रिः पिप्पलो वृक्षराज्ञः PITĀMAHA in MIT. 148, 1.
 वृक्षराज m. der Fürst der Bäume, Bez. des ढारिज्ञात HARIV. 7003.
 वृक्षरुक्षा f. Schmarotzerpflanze AK. 2, 4, 3, 62. eine best. Pflanze, =
 श्रमृतस्रवा RĪGĀN. im ÇKDr.
 वृक्षवाटिका f. Baumgarten AK. 2, 4, 4, 2 (श्रमात्पगणिकागिदेववन).
 ÇĀK. 8, 21.
 वृक्षवाटी f. dass. H. 1113.
 वृक्षवाष्पनिकेत m. N. pr. eines Jaksha MBH. 2, 399 nach der Les-
 art der ed. Bomb., वृक्षवाष्प^० ed. Calc.
 वृक्षश m. Eidechse, Chamäleon WILSON nach ÇABDĀRTHAK.
 वृक्षशापिका f. Eichhörnchen SuçR. 4, 202, 17.
 वृक्षषण्ड s. वृक्षषण्ड.
 वृक्षसंकट n. Walddickicht KĀM. NĪTIS. 14, 21.
 वृक्षसर्प adj. (f. ई) Baumkriecher AV. 9, 2, 22.
 वृक्षसारक m. ein best. kleiner Strauch, = क्षोणपुष्पी AUSH. 16.
 वृक्षस्रक् m. Baumöl d. i. aus Baumfrüchten gewonnenes Öl Schol.
 zu KĀTJ. ÇA. 1, 8, 37.
 वृक्षाप (वृक्ष + श्रय) n. Baumgipfel R. 2, 98, 27.
 वृक्षादन (वृक्ष + श्रय^०) 1) adj. am Baume fressend. — 2) m. a) eines Zim-
 mermanns Meissel AK. 2, 10, 34. H. 919. Axt TRĀK. 3, 3, 261. H. an. 4,
 193. MED. n. 211. neben वाशी MBH. 5, 5250. — b) der heilige Feigen-
 baum (श्रयत्थ) und = मधुच्छ (f. ई) H. an. MED. Buchanania latifolia
 Rozb. DHAR. im ÇKDr. — 3) f. ई Schmarotzerpflanze AK. 2, 4, 3, 62.
 TRĀK. H. an. MED. = विदारीगन्धिका H. an. = विदारीकन्दक MED. eine
 best. Gemüsepflanze SuçR. 1, 137, 19. 220, 6. 377, 14. 2, 59, 14. 322, 18. 431, 12.

- वृक्षादिनी f. = कामवृक्ष AUSH. 57.
 वृक्षादिरुक् n. und वृक्षादित्रुक् n. Umarmung ÇABDAR. im ÇKDr.
 वृक्षादित्रुक् n. WILSON nach ÇABDĀRTHAK.
 वृक्षाक्ष (वृक्ष + श्रय) m. Spondias mangifera ÇABDAR. im ÇKDr. n. die
 Frucht AK. 2, 9, 35. H. 417. HARIV. 8440. SuçR. 2, 453, 7. VĪGĀH. 6, 180.
 वृक्षापुर्वेद (वृक्ष + श्रय^०) m. die Lehre von der Pflege der Bäume VARĀH.
 BRH. S. 2, S. 7, Z. 3. Titel des 53ten Adhja in VARĀH. BRH. S. und
 eines Kapitels im ĀGNEJA-P. nach ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 125, a, 41.
 324, b, No. 768 (von Surapāla). योगाः unter den 64 Künsten 217, a, 13.
 वृक्षार्क MBH. 7, 1872 fehlerhaft für वृक्षार्क, wie die ed. Bomb. liest.
 वृक्षाक्षा (वृक्ष + श्रय^०) f. eine best. Heilpflanze, = मरुमिद RĪGĀN. im ÇKDr.
 वृक्षालय (वृक्ष + श्रय^०) m. Vogel (auf Bäumen wohnend) ÇABDAR. im ÇKDr.
 वृक्षावास (वृक्ष + श्रय^०) adj. auf oder in Bäumen wohnend; m. = वृ-
 क्षोटरवासिन् ÇKDr. an ascetic, one who lives in the hollows of trees;
 a bird WILSON.
 वृक्षाश्रयिन् (वृक्ष + श्रय^०) m. Käuzchen RĪGĀN. im ÇKDr.
 वृक्षीय adj. von वृक्ष gaṇa उत्करादि zu P. 4, 2, 90. एक^० (s. auch u.
 एकवृक्ष) von demselben Baume, von gleichem Holze KĀTJ. ÇA. 2, 8, 1.
 वृक्षेशय (वृक्षे, loc. von वृक्ष + श्रय) 1) adj. auf Bäumen sich aufhaltend:
 मयूराः RAGH. 16, 14. — 2) m. eine Schlangenart (in Bäumen liegend)
 SuçR. 2, 265, 21.
 वृक्षोत्पल (वृक्ष + उ^०) m. Pterocermum acerifolium Willd. HALJ. 2, 44.
 वृक्ष्य (von वृक्ष) n. Baumfrucht ÇAT. BR. 1, 1, 4, 10. KĀTJ. ÇA. 2, 1, 13, v. 1.
 वृगल (von वर्ज) n. Brocken, Stück: पुरोडाश^० ÇAT. BR. 4, 3, 3, 1. ÇĀNKH.
 BR. 28, 4. Schol. zu KĀTJ. ÇA. 767, 14. ĀÇV. ÇA. 5, 7, 7 (hier दृगल). धर्घ^०
 ÇAT. BR. 14, 4, 3, 5.
 वृक्ष्या f. N. pr. eines Mädchens RV. 4, 51, 13.
 वृक्षीवत् m. pl. N. pr. eines Geschlechts RV. 6, 27, 5. fgg. PANĀV.
 BR. 21, 12, 2.
 वृज् (nom. वृक्) so v. a. बल NAIGH. 2, 9. — Vgl. स्वा^०.
 1. वर्जन (von वर्ज) URĀDIS. 2, 81. n. 1) Umhegung, umfriedigter —, be-
 festigter Platz; insbes. die abgeschlossene Cultusstätte; = बल NAIGH.
 2, 9. न वा उ मां वृजने वारयते RV. 10, 27, 5. से विव्य इन्द्रो वृजनं न भूमं
 1, 173, 7. तं शुक्लं वृजने श्रुन् 63, 3. वृजनेन वृजिनात्स पिपेष 3, 34, 6. श्र-
 ति स्रसेम वृजने नार्हः 6, 11, 6. 5, 54, 12. नदीनाम् Bereich 82, 7. यमृविज्ञो
 वृजने मानुषासो ज्ञिजनत 1, 60, 3. यत्परम् सधस्थे पदावमे वृजने मादयासे
 101, 8. 2, 24, 11. 9, 96, 7. मरुता श्रमत्रो वृजने विरुष्या hier im Opferhof
 steht ein überschäumender Becher 3, 36, 4 (wonach u. 1. श्रमत्र zu än-
 dern ist). मृद्रणे वृजने मर्म धीमहि 10, 66, 2. मृत्स्तौत्रस्य वृजनस्य
 गोपाः 4, 101, 11. 2, 2, 1. 9. 34, 7. 9, 77, 5. 82, 4. — 2) geschlossene Nieder-
 lassung: Hof, Flecken, Dorfschaft, auch oppidum; sowohl die Mark als
 die Bewohner: अस्मिन्निन्द्र वृजने सर्ववीराः स्मृतूरिभिस्तव शर्मत्स्याम
 RV. 1, 51, 15. 73, 2. 91, 21. 103, 19. मानुष 128, 7. या यत्तनन्वृजने जना-
 सः 166, 14. जिरदानु 165, 15. वयं राजभिः प्रथमा धनान्यस्माकैः वृजनेना
 जयेम mit den Leuten unserer Gemeinde 10, 42, 10. 9, 97, 10. प्र यत्तनन्वा
 वृजनं तिराते 7, 61, 4. 99, 6. श्रज्ञता वृजना fremde Orte 32, 27. 10, 27, 4.
 विषेधेन वृजनेषु पामि d. h. wo er sich auch niederlasse 28, 2. प्र सूनव
 श्रमृणां वृक्षवत् वृजना mit der ganzen Gemeinde 10, 176, 1. वृक्षेणान्यः